

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)
Sędzia SA:	Elżbieta Lipińska
Sędzia SA:	Franciszek Marcinowski

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **Gminy W.**

przeciwko: **Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości przy ul.(...) we W.**

o uchylenie uchwały

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu

z dnia 19 grudnia 2011r., sygn. akt I C 575/11

p o s t a n a w i a: uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym zwrócił pozew Gminy W. o uchylenie uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) z uwagi na nieusunięcie braków formalnych pozwu, tj. z uwagi na nieprzedłożenie uchwały Wspólnoty o powołaniu zarządu, do czego została zobowiązana w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. W konsekwencji zdaniem Sądu I instancji nie było możliwe ustalenie składu powołanego zarządu, ilości członków zarządu i ich danych osobowych oraz adresowych, co uniemożliwia prawidłowe doręczenie odpisu pozwu pozwanej, a tym samym nie pozwala na nadanie sprawie dalszego biegu.

Zażalenie na to postanowienie wywiodła powódka, domagając się jego uchylenia. W uzasadnieniu skarżąca wskazywała na trudności w uzyskaniu od pozwanej ostatecznej wersji zaskarżonej uchwały, wyjaśniła na przyjętą w pozwanej Wspólnocie praktykę, która nie przewiduje sporządzania na piśmie ostatecznej wersji poddanej pod głosowanie uchwały, tym samym nie było możliwe uczynienie zadość żądaniu Sądu. Wreszcie podkreśliła, że Sąd I instancji nie przeprowadził zawnioskowanych przez powoda dowodów z zeznań świadków, co pozwoliłoby ustalić, w sposób niebudzący wątpliwości, treść zaskarżonej uchwały.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Żądanie wypełnienia przez stronę wymogów formalnych pisma procesowego nie należy do sfery uznaniowości. Sąd (Przewodniczący) zobligowany jest do dbałości o to, aby pismo procesowe spełniało przewidziane prawem procesowym warunki formalne. W razie ich dostrzeżenia jest zobligowany do skierowania do strony stosownego wezwania pod rygorem zwrotu pozwu. Z powyższego wywodzić należy, iż wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu w trybie art. 130 k.p.c. jest zastrzeżone i ograniczone wyłącznie do takich braków, które faktycznie uniemożliwiają nadanie sprawie biegu. Tym samym wyłączona jest jakakolwiek dowolność.

Zgodnie z art. 126 k.p.c. powód w pozwie zobligowany jest podać miejsce zamieszkania lub siedziby stron. Skoro zaś ustawodawca przyznał wspólnotom mieszkaniowym ma podmiotowość prawną, to może ona samodzielnie, poprzez swoje organy występować w niniejszym procesie. Co za tym idzie jedynie brak adres wspólnoty (a nie adres członków jej zarządu) stanowiłby brak, który uniemożliwiłby nadanie sprawie biegu. Odmienną kwestią jest późniejsza właściwa reprezentacja pozwanej Wspólnoty w procesie, niemniej obowiązki związane z wykazaniem organu lub osób uprawnionych do reprezentacji strony pozwanej spoczywają na tej stronie a nie na powodzie.

W kontekście powyższego zważyć należy, że powódka w pozwie wskazała adres pozwanej – adres jej zarządcy, a skoro tak to nie zaistniały przeszkody do nadania sprawie biegu, a zwrot pozwu ocenić należy jako nieuzasadniony. Pozew należy doręczyć wskazanemu przez nią zarządcy, wówczas na pozwanej ciążył będzie obowiązek wykazania, że jest reprezentowana w sposób prawidłowy, czyli w tym przypadku zgodnie z ustawą z dnia 24.06.1994 r. o własności lokali (tekst jednolity – Dz.U. z 2000 r., Nr 80, poz. 903 ze zm).

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że w kontekście wyjaśnień powódki zawartych w kolejnych pismach okoliczności wskazujące na powołanie dwuosobowego zarządu uznać należało za wystarczające,. Stawianie stronie warunków, których spełnienie nie jest możliwe nie może wywoływać dla niej negatywnych skutków.

Z tych względów zaskarżone zarządzenie należało uchylić po myśli art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

mw